

ГОЛУБ МИРА

Некада давно, Господар свих шума који је већ био веома стар, пожелео је да за себе створи једну посебну шуму. Желео је да то буде шума у којој ће владати мир и тишина у којој ће он моћи да ужива и да се одмара. Желео је да створи шуму мира.

У тој шуми, населио је многе животиње и све их је научио да буду тихе и мирне. Међу животињама, Господар је створио и птице које су певале умилним, нежним гласићима. Међу птицама, Господар је створио и голубове. Били су то леви голубови разних боја и од свих становника ове шуме, Господару су некако они били најмилији. Много их је волео па им је наменио најлепши део шуме. Њима је припало дрвеће са најлепшим крошњама, блистави извори бистре воде и најсочнији плодови слатког воћа. Желео је Господар много чему да их научи и да разговара са њима те има је дао моћ говора.

Голубови су свили своја гнезда на крошњама дрвећа и уживали. Пили су воду на изворима и сладили се сочним воћем. Научили су да рашире своја крила и да се вину у висине. Знали су да за један дан прелете велике раздаљине прелепе шуме и да се диве њеним лепотама. После тога би причали свом Господару где су све били и шта су све видели, а он би се само смешкао и пажљиво их слушао. Имао је стрпљења да саслуша причу сваког голуба посебно. Док су голубови причали он би ћутао, а када би он причао голубови би га ћутке слушали. И тако су пролазили дани, недеље, месеци и године....

Али како се то већ обично дешава, иако су голубови све имали, временом им је постајало досадно. Господар их је превише размазио па су од беса чак почели и да се свађају. Постајали су све гласнији што је реметило мир у шуми. Сви становници шуме били су узнемирени и помало забринуте због ове галаме.

Господара је то растужило. Све што је желео било је да нико у шуми не галами и да сви уживају у миру и тишини..

Кад год би Господар покушао нешто да каже својим голубовима, они би почињали да галаме и никако нису успевали да га чују.

Голубови су били очарани својим новим изгледом .Никада нису заборавилиа голуба мира, а понекад им се чинило као да га виде како прелеће изнад њихове шуме. Када је чуо тишину у својој шуми, Господар се вратио својим голубовима и наставио да разговара са њима и да их учи, а они су га слушали пажљивије него икада.

Голубови који нису прихватили савете голуба мира, настанили су се на крошњама дрвећа поред шуме и наставили да се свађају и галаме. Њихово перје је временом постало тамносиво. Они и даље нису могли да чују речи Господара и све оно лепо што је могао да их научи. Ипак њихова галама није могла да поремети овај нови мир који је завладао шумом јер је тај нови мир био јачи од сваке галаме.

КРАЈ

Аутор: "Свитац"